

חניטה

האור הוא אלפי סדקים בחלום יוסף.
 לפני שלשה ימים יצלה על מוקש משכבו
 להעמיק ולרדת אל שרשי הדברים.
 והאור שבא במסלול העפר
 גוזף באלפי רגביו:
 יוסף יוסף הנח לשרשים,
 למי שבולע ומי שנבלע
 העלים פתמים הם, הגבעולים צהבים,
 אתה נח וחוזר אל חמר נפלא.

* * *

גרגירים כבדו על פתחי עורי
 גבהו מעלי חילות השופטים.
 ראיתי את החול שיהיה לנרעי
 את הים הפחל
 את סופות האבק עם שברי כוכבים.

* * *

קה, בבהלת ריצה אבד הכסף.
 חופרים בחול, ידענו
 רק הילדים עמק בבטן
 ימלאו כיסם אוצר ספינה שדוד.
 אמא שנתקה לפתע מן הבית
 תלתה פנס חוקר עיניה בשמים
 כיצד רחקנו כוכבים.

* * *

הה יוגים יפהפיות
 לעת ערב גופלות בשמים פתוחים
 מלאכים דבוקי כנפים, ראשי קדושים סגורים בעגולים
 היכן שהן פוסעות אני משתחווה רוקע
 איקונות צלובות.